

[Korsgaard.]

Begrænsning, man netop selv skaber gennem sin Lovgivning — skal være Adgang til at komme af med Varer. Det har vist sig, at det var der ikke. Vi kunde, i hvert Fald ikke uden at gaa til Kulkøbene, komme af med de Varer, man havde ladet producere, og om hvilke den højtærede Udenrigsminister har sagt, at det var nødvendigt at komme af med dem.

Men saa gaar den højtærede Udenrigsminister over paa en anden Bøv og siger om Valutaloven, at den har vist sin Herlighed gennem en stor Prisstigning. Dette er efter min Mening afgjort en Tilsnigelse. Det er ikke Valutalovens Skyld, det er Udviklingen ude i den store Verden, en Udvikling, der temmelig sikkert vilde være kommet uafhængigt af det System eller Ikke-System, ogsaa uafhængigt af dette System vilde man være forhindret i at sende ubegrænsede Mængder af Svin f. Eks. til England, men de Mængder, man kunde sende derover, kunde meget vel komme i den høje Pris uden dette System. Den tyske Kulhandel har for mig vist, at Valutalovens Hovedhensigt kan man i hvert Fald ikke opfylde med den nuværende Regering, og det er jo ikke overordentlig sandsynligt, at vi faar en bedre med det allerførste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Som en af dem, der foruden at have Plads her i Tinget er valgt som Repræsentant for vort Hovederhverv adskillige Steder, ønsker jeg til at begynde med at understrege med Tilfredsstillelse den utvetydige Maade, hvorpaa den højtærede Udenrigsminister slog fast, at en Forøgelse af Eksporten var af fundamental Betydning ikke blot for Landbruget, men for alle Erhverv, for Hjemmeindustrien og for Arbejderne. Men naar Udenrigsministeren i Begyndelsen af sin Tale slog fast, at Tyskerne ikke var Skyld i, at der var Vanskeligheder, men at det udelukkende skyldtes, at Genkøbet ikke havde fundet Sted, saa maa man spørge: Kan det Genkøb da ikke finde Sted? Den Besvarelse, man har faaet af den højtærede Udenrigsminister, er jo stik imod alle de Besvarelser, man faar, naar man henvender sig til Handels Repræsentanter, ligegyldigt om det er paa Landet, i Stationsbyerne eller i Købstæderne. Man har Eksempel paa Eksempel paa, at de Ansøgninger, der er indgivet, baade til hurtigt Besørgelse i August, men

ogsaa til 1. September, kun er bevilget i meget ringe Grad. Jeg har Eksempler liggende for mig, hvor der er ansøgt om 2 500 Kr., man har bevilget 150 Kr., 9 700 Kr., man har bevilget 150 Kr. o. s. v., og den Slags Eksempler har man rundt omkring fra. Det, der er i Vejen, er, at der er en Stivhed i Valutacentralens Administration, som absolut maa fjernes. Der tildeles de mange Tusinde forskellige Importører Attester til smaa Beløb, som man ved forud er værdiløse, fordi man ikke kan faa nogen Fabrikant eller nogen Storeksporthør til at antage saa smaa Ordre. Der siges

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at man havde oprettet Valutacentralen for at standse den Nedgang i Samhandelen, som havde fundet Sted. Den højtærede Udenrigsminister maa her aabenbart ikke regne i Varer, men i Penge, for i Aaret 1931 havde vi, naar vi regner i Varer, den største Omsætning, som vi har haft i noget Aar. Det, som man troede var en Nedgang, var blot en Ændring i Priserne. Den højtærede Udenrigsminister erklærer, at han allerede i en Radiotale har givet en Fremstilling af, hvad der er sket siden 1931. Jeg maa sige, at jeg har sjældent set saa mange Urigtigheder fremsat i Løbet af en halv Time, som den højtærede Udenrigsminister fremsatte i denne Radiotale, idet han der gjorde gældende, at der var sket en stor Forbedring i de Priser, som vi fik, i Forhold til de Priser, som vi maatte betale, gennem Handelsaftalerne, og derigenem havde man altsaa forbedret Danmarks Forhold. Nu er det saaledes, at hvis man vil se, hvad der er sket fra 1931 til 1935, og ikke bygger paa de blaa Hæfter, men paa „Danmarks Vareindførsel og -udførsel“, saa viser det sig, at hvis man regner ud, hvad de Varer, vi har solgt, og de Varer, som vi har købt, vilde koste med samme Priser i 1935 som i 1931, saa er der baade for Eksport og for Import en Ændring paa 15 à 16 pCt. Det vil sige, at der slet ikke har fundet den Udvikling Sted, som den højtærede Udenrigsminister fortalte i Radioen. Men dertil kommer, at hvis vi i Stedet for siger: Hvad er der saa sket med Hensyn til Import og Eksport, med Hensyn til de Varemængder, vi faar hjem som Betaling for de Varer, vi sender ud, saa viser det sig, at baade Eksport og Import er faldet, for Importens Ved-